

[Ritt Bjerregaard.]

monopoltilsynet har kunnet klare problemerne, før der blev sager ud af det.

Lad mig nævne, at monopoltilsynet omkring midten af februar påbegynder udsendelsen af et tidsskrift med orientering om internationale kartelspørgsmål særlig med henblik på fællesmarkedslandenes lovgivning og administrative praksis. Det skulle give flere interesserede muligheder for at følge med i udviklingen, inden for dette område, bl.a. fordi de gældende forordninger, som vi allerede tidligere i dag har hørt om, derved bliver tilgængelige. Indtil videre bemyndiger vi med denne lovgivning monopoltilsynet til at samarbejde med Fællesmarkedskommissionen om de i forslaget nærmere angivne områder. Det skal hermed anbefales.

Hans Kjær: Det første af de to lovforslag, der her er sat til behandling under ét, er begrundet i de harmoniseringer af varebetegnelser m. v., der dels er gennemført, dels forventes gennemført. Lovforslaget bygger på en ændring af konkurrencelovens § 16, hvor man har taget hele det første stykke med uændret. Som fru Ritt Bjerregaard fremhævede, er der tale om en gammel lovgivning, som ikke har fået megen anvendelse; mig bekendt har den kun været brugt til nogle områder inden for brødsalget, som for længst er ophævet igen.

Der kunne måske derfor nok være anledning til at diskutere, om det nu var den ideelle udgave at tage uændret med. Men lad mig da straks fastslå, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at jeg finder det rigtigt, at handelsministeren har taget denne del af lovforslaget uændret med. Det gør jeg ud fra den principielle indstilling, som mit parti har til de lovforslag, der vedrører vores fremtidige forhold til Fællesskaberne, nemlig at man i videst muligt omfang bør henholde sig til en lovgivning, der er direkte foranlediget af og i direkte sammenhæng med vort medlemskab i fællesmarkedet. Hvad man ellers måtte have af ønsker

om ændringer i vor lovgivning, bør således efter vor opfattelse særskilt fremsættes og særskilt behandles i tinget. Men det er netop denne principielle indstilling, som giver mig nogen uro ved stk. 2 i den nye udformning af § 16. Det er den bestemmelse, der indeholder bemyndigelser til handelsministeren til efter forhandling med erhvervslivets organisationer at fastsætte forskellige bestemmelser, der i forslaget er delt op i to kategorier. Den første, der går på bestemte varebetegnelser og symboler, der forbeholdes varer, som opfylder nærmere angivne betingelser, begrundet ikke min uro.

Derimod kan den næste bestemmelse, hvorefter bestemte varer kun må sælges, såfremt varerne eller deres indpakning på nærmere foreskrevet måde er forsynet med oplysninger om varens indhold og sammensætning, holdbarhed, behandlingsmåde og egenskaber i øvrigt, nok give anledning til en bemærkning. I bemærkningerne til lovforslaget er det jo netop anført, at disse bestemmelser ikke afgrænses til kun at omfatte regler, der er nødvendiggjort af fællesmarkedsforpligtelserne, idet markedsintegrationen gør det ønskeligt, at handelsministeren også i øvrigt kan give forskrifter af den omhandlede karakter.

Jeg kunne godt lide at vide, hvad der reelt ligger bag denne motivering, for det fremgår egentlig ikke så forfærdelig meget af ordvalget, der er lidt kryptisk.

Som sagt finder vi det i sig selv ikke heldigt, hvis disse lovforslag går videre end dertil, hvor begrundelsen klart kan henføres til vor tilslutning til EF. I dette forhold kommer yderligere det til, at ordvalget, lidt sammentrængt, ret nøje svarer til ordlyden af § 6 i det lovforslag om mærkning af varer m. v., der blev fremsat sidste folketingsår, og som gav anledning til debat her i Folketinget. Jeg skal ikke genoplive debatten ved denne lejlighed, hvis det kan undgås, men kun henvise til, at mit partis ordfører, fru Gerda Møller, begrundede vor stilling. Forslaget her, taget efter ordlyden, indeholder i realiteten en fuldstændig bemyndigelse til